

ganske meningsløs Modstand og trak disse Forhandlinger ganske urimeligt længe ud. Men selv om dette Projekt gik itu, mener jeg fremdeles, at naar andre Lande yder det nødlidende Rusland Hjælp, maa Danmark ogsaa være parat til at hjælpe, og jeg haaber, at den højtærede Regering fremdeles er af samme Opfattelse. Jeg haaber derfor ogsaa, det maa være muligt for den højtærede Regering at finde en anden Maade, hvorpaa man kan hjælpe Rusland med den Million, som foreløbig var stillet til Disposition i saa Henseende. Selv om det skal ske paa den Maade, at man skal henlægge disse Foranstaltninger til fjernere Egne i Rusland, mener jeg ikke, at vi bør afholde os fra at komme de Mennesker til Hjælp, thi det er jo hævet over al Tvivl, at der hersker en frygtelig Nød og Elendighed i store Dele af det russiske Rige, og de mange Millioner Børn, dette særlig rammer, er dog ganske uskyldige. Det forekommer mig, at rent menneskeligt set bør vi søge her fra Danmark at gøre vort yderste i saa Henseende. Men det er muligt, at den højtærede Udenrigsminister har andre Planer vedrørende Realiseringen af denne Sag. Det skulde glæde mig, hvis han kunde give Oplysninger her for dette høje Ting i saa Henseende.

Endelig vil jeg spørge den højtærede Udenrigsminister, hvorledes det gaar med de Forhandlinger, som føres mellem ham og den franske Regering angaaende Hjemsendelsen af en Del af de unge Mænd, som er ansat ved Fremmedlegionen i Marokko? Jeg vil ikke komme ind paa hele dette Spørgsmaal, fordi jeg har det Indtryk, at den franske Republik er et meget sart Væsen, naar Talen er om slige Spørgsmaal, og det kunde aldrig falde mig ind at ville her i dette Ting sige noget ufordelagtigt om den franske Republik og dens Styrelse, men jeg maa dog sige, at det var jo lovet os, at alle de, der var under 20 Aar gamle, da de ankom til Marokko, skulde blive hjemsendt, og man havde da efter den imødekommende Holdning, som Republikkens høje Præsident og Ministerpræsident Briand indtog, nogen Grund til at haabe, at disse ganske unge Legionærer vilde blive hjemsendt. Men Tiden gaar, og der kommer stadig ingen hjem af disse unge Mennesker, af hvilke adskillige kun er at betragte som rene Børn. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede Udenrigsminister om Aarsagen til, at man stadig ikke hører noget som helst nyt vedrørende denne Sag, og om Aarsagen til, at disse unge Mennesker ikke

bliver hjemsendt til Danmark, saaledes som det en Gang blev lovet os.

Dernæst vil jeg gøre nogle Bemærkninger vedrørende den grønlandske Handel og rette nogle Henvendelser til den højtærede Indenrigsminister. Jeg maa tilstaa, at Regnskabet over den grønlandske Handel giver en noget at tænke paa. Det er overhovedet et saare mærkeligt Regnskab, Rigsdagen faar præsenteret fra den grønlandske Handel. Man bliver ikke meget klog af at læse det, maa jeg tilstaa, og jeg har derfor paa anden Maade søgt at supplere min Viden vedrørende dette Regnskab. Med den Viden, jeg saaledes har erhvervet mig, forekommer det mig, at hele den grønlandske Handel og Grønlands Styrelse er af den Beskaffenhed, at den giver Rigsdagen Grund til at tage dette Spørgsmaal op til meget grundig Undersøgelse og Overvejelse. Da det nu træffer saa heldigt, at der har været nedsat en Kommission af sagkyndige — kan man vel kalde det — fra Grønland, som har udarbejdet Forslag til Revision af Styrelsen deroppe, maa man vente, at der i indeværende Rigsdagssamling vil komme til at foreligge et Lovforslag fra den højtærede Indenrigsminister i saa Henseende, og at der da vil blive Lejlighed til at overveje, hvilke Forandringer der bør gøres. Men forinden man kommer saa vidt, kunde jeg nok ønske at høre den højtærede Ministers Udtalelser om forskellige Ting vedrørende dette Regnskab. Det fremgaar af Regnskabet, at vi har købt alle de af Grønlænderne producerede Varer, altsaa Spæk, Skind o. s. v. for 350 000 Kr. sidste Aar, og forrige Aar afkøbte vi dem ogsaa disse Varer for 350 000 Kr. Det er vist deromkring. Tallet ligger. Det vil altsaa sige, at alle de Varer, som disse 13 000—14 000 Grønlændere producerer, afkøber den danske Stat dem for 350 000 Kr. Paa disse Varer tjente vi forrige Aar brutto over 4 Mill. Kr. I Aar er disse Varer solgt for 2 851 000 Kr. Saa har vi ganske vist et Tab paa 471 000 Kr. paa de Livsformødenheder, Grønlænderne bliver forsynet med herfra, men der bliver alligevel en Bruttofortjeneste paa 2 380 000 Kr. foruden 35 000 Kr. Renter af Beholdninger. Det er knap og nap 2½ Mill. Kr.s Bruttofortjeneste paa de Varer, vi har betalt med 350 000 Kr.

Det var dette Forhold, der sprang mig i Øjnene ved Gennemlæsningen af Regnskabet, saaledes som det foreligger her i Statsregnskabet, og det fristede mig til at se nærmere efter, hvorledes det i det hele taget kan gaa til, at til Trods for at vi giver Grønlænderne 350 000 Kr. for alle de Varer,